

ПЕТРОВ Георгій Олексійович (14. 04. 1898, с. Доніно-Кам'янка Олександрійського пов. Херсонської губ., нині Долино-Кам'янка Кропивницького р-ну Кіровоградської обл. — 23. 12. 1982, Харків) — фахівець у галузі гідравліки та гідротехніки. Доктор технічних

наук (1949), професор (1950). Закінчив Ленінградський політехнічний інститут (нині Санкт-Петербург, 1923). Працював у Харківському сільськогосподарському інституті (1928—30); Харківській філії Київського гідромеліоративного інституту (1933—36); Харківському гідрометеорологічному інституті (1936—41); від 1943 — доцент, професор кафедри водопостачання, від 1953 — завідувач кафедри гідравліки та інженерної гідрології Харківського інженерно-будівельного інституту. За сумісництвом 1943—61 — керівник лабораторії інженерної гідравліки НДІ «Укводгео». Зробив вагомий внесок у проектування й будівництво гідротехнічних споруд. Розробив методи збільшення активної зони ставків-охолоджувачів для ТЕС, проектування морських ковшів-водоприймачів, на основі досліджень руху рідини зі зміною витрати вздовж потоку — нові ефективні типи гідравлічних гасителів енергії.

Основні праці

Движение жидкости с изменением расхода вдоль пути. Москва; Ленинград, 1951; Гидравлика переменной массы. Х., 1964.

В. В. Шилін

Бібліографічний опис:

Петров Георгій Олексійович / В. В. Шилін // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-878208>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).